

[Dræbø]

ge, at man flytter til nogle steder, men forlader måske områder, hvor boligerne står tomme eller bliver meget dårligt udnyttet.

Men samtidig skal man også gøre opmærksom på, at vi har godt 40 m² bolig pr. person, og at vi derfor – ikke mindst i en situation, hvor vi har svært ved at betale driftsudgifterne, først og fremmest opvarmingsudgifterne, for disse 40 m² pr. person – kan gøre en hel del ved at investere i en bedre udnyttelse af den eksisterende boligmasse. Jo bedre vi kan få sådanne investeringer til at fungere, jo mindre behov vil der være for nybyggeri. Jeg tror, det er vigtigt for den samlede beskæftigelsesdiskussion at slå fast, at man ikke alene skal vurdere situationen ud fra nybyggeriets størrelse – med den samlede kvadratmetermæssige boligstandard, vi har. I det omfang vi kan få investeringer i en bedre udnyttelse af boligmassen til at forløbe hurtigere, kan vi ved en lavere offentlig økonomisk indsats få en større aktivitet i byggeriet. Det synes jeg vi skal til at koncentrere os noget mere om, ikke mindst fordi det altså har vist sig, at det er svært at klare driftsudgifterne ved de store boligarealer.

Boligministeren redegjorde for den aktuelle beskæftigelsessituation som nogenlunde uændret, men jeg synes, der er grund til at gøre en bemærkning til denne opgørelse over det sidste halve år, nemlig den, at vi jo kort før jul fik vedtaget en fortsættelse af energitilskudsordningen, som i dag giver et ganske væsentligt bidrag til denne beskæftigelse. Jeg har ikke umiddelbart turdet regne på, hvor meget det er, for så kommer man til meget store tal, men jeg synes, det er rimeligt at konstatere, at der i øjeblikket er mindst 25.000 beskæftigede ved energitilskudsordningen, isoleringsforanstaltninger m.m. Vi har altså ikke alene undgået det dyk, vi diskuterede, da vi diskuterede ordningen i december, men vi har fået en reelt forøget aktivitet på dette område. Vi er meget glade for, at de forudsigelser, som det radikale venstre kom med ved debatten om en forlængelse af de nuværende tilskudsprocenter, har holdt mere end stik.

Der kan måske være grund til i den forbindelse lidt mere spagfærdigt at føje til, at det jo heller ikke er uden udgifter for staten, at det går så godt. Der er en vis sammenhæng. Vi bruger nogle penge på en nyttig og for samfundet overordentlig vigtig aktivitet,

nemlig til energibesparelser, men jo bedre det går, jo flere udgifter er der altså også forbundet med det.

Den faldende rente, som vi nok med den indgåede overenskomst kan forvente vil fortsætte, vil også kunne betyde noget, men jeg synes, det er vigtigt at understrege, ikke mindst over for hr. Fogh Rasmussen, som opgjorde den i tal, at den hænger nøje sammen med, at reallønsudviklingen heller ikke er så forfærdelig god. Man kan meget let komme til at begå fejlslutninger, hvis man alene ser på de nominelle tal i en situation, hvor renten falder, men hvor inflationen også falder, og hvor derfor den reale rente ikke ændrer sig så forfærdelig meget.

Derfor vil jeg mene, at det, der er det afgørende beskæftigelsesproblem i den nuværende situation, er, at vi må frygte, at der i vinterperioden 1983–84 kommer en uacceptabelt lav beskæftigelse. Dels har vinteren i almindelighed en lavere beskæftigelse, dels vil tilskudsprocenterne på energibesparelsesområdet – der, som jeg redegjorde for før, betyder meget for den nuværende beskæftigelse – være halverede.

Hvis vi endelig skulle færdiggøre billedet af situationen, vil jeg konstatere, at det er svært at give nogen fornuftig vurdering af situationen efter april-maj 1984. Det kan meget vel være sådan, at de generelle konjunktur-tendenser på dette tidspunkt er anderledes, og at der derfor er en generelt bedre tendens. Situationen kan også være den modsatte. Det kan være vanskeligt at gøre op.

Vi mener i hvert fald at kunne konkludere ud fra den nuværende situation og den besvarelse, som boligministeren har givet, at det afgørende beskæftigelsesproblem ligger i denne vinterperiode. Hvad kan man så gøre? Vi bør huske på, at der er megen fornuft i de penge, som det offentlige anvender til byfornyelse. Der er megen beskæftigelse for de anvendte kroner, og der er en række boligstandardforbedringer, en udligning af boligstandard, som er meget fornuftig. Derfor må en større byfornyelsesindsats indgå i de midler, som vi vil tage i anvendelse.

Jeg skal i denne forbindelse sige tak til boligministeren for den positive modtagelse af det ændringsforslag til finansloven med mulighed for at give tilsagn om 100 mill. kr. til boligforbedring, som blev vedtaget. Vi var glade for, at det nu omsættes i nogle konkrete